

“मीठे बच्चे – निश्चयबुद्धि विजयन्ती, निश्चयको आधारमा नै स्वर्गको राज्यको लायक बन्न सक्छौ, पहिलो निश्चय हुनु पर्छ – भगवान शिक्षक बनेर हामीलाई पढाइरहनु भएको छ।”

प्रश्न:- बाबा सर्वशक्तिमान हुँदा-हुँदै पनि सबै कार्यहरू प्रेरणाद्वारा किन गर्नुहुन्छ?

उत्तर:- बाबा भन्नुहुन्छ- म ज्ञानको सागर हुँ, मलाई ज्ञान सुनाउनको लागि आउनै पर्छ। प्रोफेसर यदि घरमा नै बस्यो भने कसरी पढाउन सक्छ? मलाई त तिमी बच्चाहरूलाई पढाएर लायक बनाउनु छ, स्वर्गको वर्सा दिनु छ। त्यसैले म शरीरको आधार लिएर आउँछु। यसमा बच्चाहरूलाई अलिकति पनि संशय आउनु हुँदैन।

गीत:- जो पिया के साथ है...

ओम् शान्ति। बाबालाई प्रियतम भनिन्छ। बाबाले पानीको वर्षा त बर्साउनुहुँदैन। यो त बुझ्नु पर्ने कुरा हो। जब कसैले कुरा बुझ्दैन भने भनिन्छ तिमी त मानौं पत्थरबुद्धि छौ। अब पारसनाथ त प्रसिद्ध हुनुहुन्छ। पारसनाथले पारस बनाउनुहुन्छ। पत्थर कसले बनाउँछ? पत्थरनाथ बनाउनेलाई रावण भनिन्छ। तिमी हो राम सम्प्रदाय, तिमी नम्बरवार पत्थरबुद्धिबाट पारसनाथ बन्दै जान्छौ। यथा राजा-रानी तथा प्रजा पारसबुद्धि कसरी बन्न सक्छन्? अवश्य पनि कोही बनाउनेवाला छ, जसले पारसबुद्धि त बनायो तर यसमा कोही सूर्यवंशी घरानामा, कोही चन्द्रवंशी घरानामा, कोही दास-दासी बन्छन्, कोही फेरि प्रजामा धनवान् बन्छन्। यो सारा पुरुषार्थमा भर पर्छ। अवश्य पनि परमपिता परमात्मालाई नै पारसनाथ भनिन्छ। कुनै पनि मनुष्यलाई ज्ञान सागर भनिदैन। निराकार बाबाको नै महिमा छ। ज्ञान सागर हुनुहुन्छ त्यसैले ज्ञान सुनाउनको लागि उहाँलाई अवश्य शरीर चाहिन्छ। जो संस्कार लिएर जान्छौं त्यस अनुसार कर्म गर्नको लागि शरीर त चाहिन्छ नि। उहाँ त निराकार परमपिता परमात्मा हुनुहुन्छ। उहाँको धेरै ठूलो महिमा छ। सबैका पिता एक निराकार हुनुहुन्छ तर उहाँ पनि त आत्मा नै हुनुहुन्छ नि। आत्माले नै मुखद्वारा भन्छ- यी मेरा बच्चाहरू हुन्।

बाबाले सम्झाउनु भएको छ- मनुष्यहरू ब्राह्मणहरूलाई खुवाउँछन्, उनमा आत्मालाई बोलाउँछन् फेरि उनलाई सोध्छन्। ठीकै छ, नसोधे पनि, ब्राह्मणहरूलाई त खुवाउँछन् नि। सम्झ, कसैको पति मर्यो भने त्यतिबेला भन्छिन्- म पतिलाई श्राद्ध खुवाउँछु। ठीकै छ, तिम्रो पति त मरिसक्यो फेरि कसलाई बोलाउने छौ? आत्मालाई वा शरीरलाई? समझको कुरा छ नि। अवश्य पनि आत्मालाई बोलाउने छौ नि। शरीर त खतम भइहाल्यो। ब्राह्मणलाई खुवाउँछन्, अर्थात् ब्राह्मणमा प्रवेश गरेर आत्माले खान्छ। अब मरेको आत्मा आउँछ भन्ने के प्रमाण छ? आउन त अवश्य आउँछ। आत्मा आएर बोल्छ, उसलाई सोध्छन् फलानो चीज कहाँ राखेका छौ, अनि उसले बताउँछ पनि। त्यसैले सम्झन्छिन्, म पतिको आत्मालाई खुवाउँछु, पतिको आत्मालाई ढोग्छु। ब्राह्मणलाई देख्दैनौ। मानौं पतिको नाम-रूपलाई देखेर ढोग्छन्। त्यो नाम-रूप त भस्म भइहाल्यो फेरि पनि त्यो शरीर याद आउँछ। ब्राह्मणहरूमा आत्मा आउँछ, अरूको आत्मा आएको महसुस हुन्छ। यसरी आत्मा आउँछ भन्ने अवश्य विश्वास राख्नु पर्छ नि। तिमी बच्चाहरूलाई पनि सम्झाइन्छ- परमपिता परमात्मा निराकार हुनुहुन्छ, उहाँको आफ्नो शरीर छैन, त्यसैले वर्सा कसरी दिनुहुन्छ? अवश्य शरीरको आधार लिनु पर्छ। पहिले परमपिता परमात्मा हुनुहुन्छ भन्ने कुराको निश्चय चाहिन्छ, उहाँ यी (ब्रह्मा) द्वारा वर्सा दिन आउनु भएको छ। प्रेरणाद्वारा त दिनुहुन्छ। उहाँलाई त आएर पढाउनु छ, ज्ञान सागर हुनुहुन्छ नि। यी बुझ्नु पर्ने कुरा हुन्। जसको भाग्यमा भविष्य उच्च प्रारब्ध छैन, उनीहरूले बुझ्न सक्दैनन्। यिनको आत्माले भन्छ- म ज्ञान सागर होइन। उहाँ परमपिता परमात्माले भन्नुहुन्छ- म ज्ञानको सागर हुँ, तर म निराकारले माथि नै बसेर प्रेरणाद्वारा कसरी पढाउन सक्छु? यसरी त कहिले पनि पढाइ हुँदैन। प्रोफेसर घरमा नै बसेर प्रेरणाद्वारा के पढाउन सक्छ र? अवश्य पनि स्कूलमा आउनु पर्छ। परमपिता परमात्माले पनि घरमै बसेर त पढाउनुहुन्छ नि। प्रेरणाद्वारा चित्रलाई कहाँ सम्झाउनु सकिन्छ र? यी चित्रहरू पनि शिवबाबाले बनाउन लगाउनु भएको हो। फेरि स्वयं आएर सम्झाउनुहुन्छ- मैले नै बनाउन लगाएको हुँ। यी ब्रह्माले त जान्दैनथे। मैले बच्चाहरूलाई दिव्य दृष्टि दिएर बनाउन लगाएको हुँ। गर्ने गराउनेवाला बाबा हुनुहुन्छ। पहिला बाबाले सम्झाउनुहुन्छ- म हुँ तिमी आत्माहरूको पिता। नत्र तिमी

बच्चाहरूलाई वर्सा कसरी मिल्न सक्छ? मन्दिरहरू पनि एक्युरेट छन्। बाबाको आत्माको मन्दिर छ। बाँकी सबै जीवात्माहरूको मन्दिर छन् किनभने जीवात्मा जन्म-मरणमा आउँछ, परमात्मा आउनुहुन्न। त्यसैले उहाँको रूप निराकार नै राखिएको छ। बाबा भन्नुहुन्छ- म तिमीलाई राजयोग सिकाउँछु। यी बाबा पनि भन्छन्- मैले पनि सिकिरहेको छु। अब यसमा प्रेरणा वा शक्तिको त कुरा छैन। यदि कसैले शक्ति आउँछ भन्छ भने वर्सा कसरी मिल्छ? उहाँ बाबा त भन्नुहुन्छ- म तिमीलाई राजयोग सिकाउँछु। भगवानुवाच हुनको लागि त अवश्य शरीरमा आउनु पर्छ। यस्तो त होइन यिनमा शक्ति छ। यहाँ त पढाइको कुरा छ। म तिम्रो पिता हुँ फेरि मलाई शिक्षक पनि बन्नु पर्छ। सबैलाई प्रेरणा कसरी दिन सकिन्छ? फेरि त सबैलाई एउटै पढाइ पढाउनु पर्यो। यहाँ त राजधानी स्थापना भइरहेको छ। कसैलाई दास-दासी बन्नु पर्छ, कसैलाई प्रजा बन्नु पर्छ। कसैले यदि म कहाँसम्म लायक बनेको छ भन्ने कुरा सोध्न चाहन्छौ भने बाबा संग सोध्न सक्छौ। सूर्यवंशी वा चन्द्रवंशी वा दास-दासी के बन्नेछु? यदि मैले यस समयमा शरीर छोड्ने भने के पद पाउने छु? बाबा संग आएर पढ्यौ भने बाबा पढाइ अनुसार बताउन सक्नुहुन्छ। स्कूलमा पढ्ने बच्चाहरूले म कति मात्रसले पास हुनेछु भनेर शिक्षक संग सोध्छ। शिक्षकले पनि लगभग बताउन सक्छ- तिमी पूरा समय पढ्दै नौ त्यसैले यति अंक कसरी ल्याउन सक्छौ? वास्तवमा म पूरा पढ्दिन भन्ने कुरा आफैलाई पनि थाहा हुन्छ। हरेकको दिल बोल्नेछ। बेहदका बाबाले पनि बताउन सक्नुहुन्छ। कसैलाई त बाबा भन्नुहुन्छ- तिमी धेरै राम्रो फूल हो, विजय मालामा तिमी यस समयको पढाइ अनुसार यति नम्बरमा आउन सक्छौ, किनभने चल्दा-चल्दै गिर्ने पनि सक्छौ नि। बाबाको धेरै बच्चाहरू, हेर, आज छैनन् किनभने श्रीमत्तमा चलेनन्, कामको वश वा देह-अभिमानको वश भए, कोही लोभ-मोहको वश भए। माया यस्तो छ जसले चोरी पनि गराउन सक्छ। यो सबै मायाले गराउँछ। भन्छन् हैन- कख का चोर सो लख का चोर।

कसै-कसैमा खराब बानी हुन्छ, कसैमा कामको आदत भएकोले भागे। उनीहरू यहाँ ठहर्ने सक्दैनन्। लोभ वश चोरी पनि गर्न पुग्छन्। मायाले चोरी गराउँछ, माया प्रवेश गर्छ नि। पहिलो नम्बरमा देह-अभिमानलाई छोड्दैनन्। बाबा भन्नुहुन्छ- आफूलाई आत्मा निश्चय गर। आत्मा अविनाशी छ, शरीर विनाशी छ। तिमी देही-अभिमानि बन। कोही त दुई-तीन महिनामा नै देही-अभिमानि बनिहाल्छन्, कोही फेरि २५ वर्षमा पनि बन्दैनन्। एउटै कोर्स धेरै ठूलो छ जो ५०-६० वर्षसम्म चल्छ। पढाइको कोर्स र पढाउनेवाला शिक्षकलाई जानेन भने उसले के पढ्ला? यी बाबालाई जान्नाले नै शिवबाबालाई पनि जानिन्छ, जस संग बुद्धियोग लगाउनु छ। हामीलाई विश्वको मालिक बन्नु छ यो कुनै मनुष्यले त बनाउन सक्दैन। जबसम्म निश्चय हुँदैन तबसम्म मानौं केही पनि सम्झ्नेका छैनन्। २०-२५ वर्षकोलाई पनि पूरा निश्चय बसेको हुँदैन। दोधारमा हुन्छन्। अहिले भर्खरै निश्चय छ, अहिले भर्खरै संशय। बाबा सम्झाउनुहुन्छ- तिमी परम पिता भन्छौ भने तिमी आत्माहरू उहाँका बच्चा भयौ नि। उहाँ तिम्रो बुवा हुनुभयो। सबैले लेख-हो, हाम्रो एक उहाँ नै परम पिता हुनुहुन्छ। बुवाबाट स्वर्गको राजधानीको वर्सा मिल्छ त्यसैले अवश्य नै राजयोग सिकाउनु भएको होला। बाबाले नै सिकाउनु हुन्छ। जबसम्म बाबामाथि पूरा निश्चय हुँदैन तबसम्म सम्झ ऊ स्वर्गको लायक बनेको छैन। बाबालाई नै जानेको छैन भने वर्सा कसरी पाउन सक्छ? बाबा त वर्सा दिन आउनुहुन्छ, फेरि पनि लिँदैनन् किनभने भाग्यमा छैन। निश्चय बुद्धि विजयन्ती, संशयबुद्धि विनशन्ती। सबै भन्दा पहिला बाबालाई त जान। निराकार बाबा परमपिता परमात्मा हुनुहुन्छ नि। उहाँ आएर पढाउनुहुन्छ। वर्सा उहाँबाट मिल्छ। उहाँलाई राजयोग सिकाउनु छ, यसमा प्रेरणाको त कुनै कुरा छैन। शिक्षकले घरमै बसेर पढाओस्- यो त असम्भव छ। बाबा भन्नुहुन्छ- म आउँछु, मेरो मन्दिर पनि छ। निराकारले त केही पनि गर्न सक्दैन त्यसैले शरीर लिनु पर्छ। नत्र ममा जुन सृष्टिचक्रको ज्ञान छ त्यो म कसरी सिकाउँ? अवश्य तनमा आउनु पर्छ। बच्चाहरू वृद्धि हुँदै जान्छन्। एक-दुई जनालाई लिएर आइरहन्छन्। जो देवी-देवता धर्मका हुन्छन् उनको नै कलमी लाग्छ। जो आएर ब्राह्मण बन्छन् उनीहरूकै कलमी लाग्छ। ब्राह्मणहरूको पिता ब्रह्मा हुन्। ब्रह्माका पिता शिवबाबा हुनुहुन्छ। त्यसैले अन्तिक पिता र शरीरका पिता पनि हुनुहुन्छ। तिमी शिवबाबाको आत्मिक बच्चाहरू हो र ब्रह्माको आत्मा पनि शिवबाबाको बच्चा हो। फेरि ब्राह्मणहरूको शारीरिक पिता पनि छन्, जसबाट यी ब्रह्माकुमार ब्रह्माकुमारीहरू निकले। तिमी ब्रह्माका बच्चाहरू र शिवबाबाको नाति-नातिना हो। वर्सा उहाँबाट मिल्छ। यो पनि बुझ्नु पर्ने कुरा हो। बाबा संग कोही पनि बच्चाहरूले मैले कस्तो पद पाउनेछु भनी सोधेमा बाबाले बताइदिनुहुन्छ।

कोहीले नयाँ-नयाँलाई लिएर आउँछन्, कुरै नसोध। एकै पटक मिल्नासाथ तीर लागिहाल्छ। कस्ता राम्रा-राम्रा पत्र लेख्छन्- बाबा, फलानोले यति राम्रा कुरा सुनायो जसले गर्दा पक्का निश्चय भयो, अब हजुर आउनु भएको छ,

हजुरबाट हामी पूरा वर्सा लिएरै छोड्ने छौं। बाबा सँग कहिले मिलेका पनि छैनन् फेरि पनि यस्ता-यस्ता पत्र लेख्छन्। त्यसैले थाहा हुन्छ- यो सिकीलधे बच्चा हो। कलमी राम्रो छ, तुरुन्तै बुझिहाल्नु हुन्छ। श्रीनगरमा सेन्टर खुल्यो, त्यहाँका नयाँ-नयाँ बच्चाहरूले चिठी लेखेका छन्-अब त मिल्नको लागि आतुर छौं। केवल यो बन्धन छ। कारण पनि लेखिदिन्छन्। जो देवता धर्मका होलान् उनीहरू नै आउँछन्। जो कृष्णपुरीमा आउनेवाला होलान् उनीहरू नै ब्रह्मापुरीमा आउँछन्। ब्रह्मपुरी होइन। कसै-कसैले ब्रह्मकुमारी लेख्छन्। यो त गलत हो। ब्रह्म त तत्त्व हो। त्यसको छोरी (कुमारी) कसरी हुन सक्छ? प्रजापिता ब्रह्मा त प्रसिद्ध छ। प्रजापिता त यहाँ नै हुनु पर्छ। प्रजापिता ब्रह्माका बच्चाहरू ब्रह्माकुमार-ब्रह्माकुमारीहरू अर्थात् परमपिता परमात्माका शिव शक्तिहरू। शक्ति मिल्छ शिवबाबा सँग, यिनको (ब्रह्माको) आत्माबाट होइन। त्यसैले याद शिवबाबालाई गर्नु छ। यसबाट नै हामी पतितबाट पावन बन्छौं। यस समयमा त सबै पाप आत्माहरू छन्। सबैको जन्म विकारबाट हुन्छ। यी कुरा कुनैले त तुरुन्तै बुझ्दछन्, कुनैले त केही पनि बुझ्दैनन्। यो ज्ञान अचम्मको छ। भगवानलाई भक्तिको फल दिन आउनु पर्छ। बच्चाहरूलाई पढाउनुहुन्छ, भन्नुहुन्छ- म तिम्रो पिता पनि हुँ, शिक्षक पनि हुँ र सतगुरु पनि हुँ। सबैलाई वापस लिएर जानको लागि म आएको छु त्यसैले मलाई मुक्तिदाता पनि भन्छन्। अब प्रेरणाद्वारा कहाँ मुक्त गर्नुहुन्छ र! स्कूलमा पनि वृद्धि हुन्छ। तर पुरानो दुनियाँलाई याद गर्यौं भने बाबालाई भुल्नेछौं। अन्त्यमा भुल्दा-भुल्दा पुरानो दुनियाँमा नै गइहाल्छन्। फेरि ज्ञान केही पनि रहँदैन। त्यसपछि सौदा क्यान्सिल। बाबालाई जे दिएका छन् त्यो वापिस लिन पुग्छन्। बुद्धिको ताला एकदमै बन्द भइहाल्छ। बाबा बुद्धिमानहरूका बुद्धि हुनुहुन्छ नि। कति राम्रो सँग सम्झाउनुहुन्छ। सुन्नेहरूको नयन चैनबाट नै थाहा हुन्छ- यिनलाई कहाँसम्म धारणा भएको छ? उच्च पद पाउन सक्छन् वा सक्दैनन्? यो बुझ्नेवाला हो वा होइन? बाबालाई तुरुन्तै थाहा भइहाल्छ। यिनको बुद्धियोग कहाँ भट्किरहन्छ? नाडी छामिन्छ। नाडी हेर्नेवाला पनि धेरै होशियार चाहिन्छ। लक्ष्य धेरै उच्च छ। तिम्रो तुरुन्तै बुझ्नेछौं- यो उठ्न सक्छ वा सक्दैन। नम्बरवार त छन् नि।

हुन त यी ब्रह्माबाबा ब्रह्मापुत्रा (ठूलो नदी) हुन्, तर आफ्नो महिमा त गर्दैनन्। सरस्वती पनि होशियार छिन्। त्यस पढाइमा त यहाँ नै परीक्षा हुन्छ। यस पढाइको परीक्षा अहिले हुँदैन। जबसम्म जिउनु छ तबसम्म ज्ञानामृत पिउनु छ। अच्छा!

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रुहानी बाबाको रुहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रुहानी बच्चाहरूको रुहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सार:-

१) कुनै पनि पुरानो आदतको वशीभूत भएर उल्टो कर्म गर्नु हुँदैन। देह-अभिमानको आदतलाई छोडेर देही-अभिमानि रहने कोर्स पूरा गर्नु छ।

२) निश्चयमा कहिले पनि अस्थिर हुनु हुँदैन। जबसम्म जिउनु छ, पढाइ पढ्नु र पढाउनु छ।

वरदान:- उड्ती कलाद्वारा बाबा समान अलराउण्ड पार्ट बजाउने चक्रवर्ती भव
जसरी बाबा अलराउण्ड पार्टधारी हुनुहुन्छ, साथी पनि बन्न सक्नुहुन्छ भने पिता पनि बन्न सक्नु हुन्छ। त्यसैगरी उड्ती कलावाला जे सेवाको आवश्यकता छ, त्यसमा सम्पन्न पार्ट बजाउन सक्छन्। यसलाई नै भनिन्छ अलराउण्ड उड्ता पंछी। उनीहरू यस्तो निर्बन्धन हुन्छन् जहाँ सेवा हुन्छ त्यहाँ पुगिहाल्छन्। हर प्रकारको सेवामा सफलता मूर्त बन्छन्। उनीहरूलाई नै भनिन्छ चक्रवर्ती, अलराउण्ड पार्टधारी।

स्लोगन:- एक-अर्काको विशेषतालाई स्मृतिमा राख्दै विश्वसनीय (फेथफुल) बन्यौं भने संगठन एकमत हुन्छ।